

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

Tady je Čestmír Strakatý, vítejte u dalšího dílu mého podkástu.

Děkuju moc za všechnu podporu na hero-hero.co.lomeno Čestmír.

Dnes jemím váženým hostem, já moc děkuju, že si udělal čas na jedné ze svých mála cezdu České republiky.

Jemi, akiny jemi delaj.

Vkvělí.

Dobře to vyslovuju.

Hustý.

Pozor, a já teď já?

Čestmír Strakatý.

A na mě to, tebe to naučil Mikýř.

Já se to nemůžu přísil a by mě to připravit geniální, ale tak chci mít svůj čaj.

Tak můžeš mít čaj jemi, ne?

To není to tak cool, jemi ty, ne?

Já myslím, že by to šlo.

A já jsem se točil, poslouchal několik tvých různých podkástů, kde si ty učil lidi, jak mají vyslovat tvoje ménu.

A je to vždycky takový, jako vlastně hloupí trošku.

Tak se omlám, že jsem to, jestli jsem to skomolil, choreograf ten tanečník, herac, režisér, možná brzy taký astronaut.

Vítám tě, ahoy.

Děkuji, můžete si přišel.

A ten astronaut, to, co jsem řekl poslední, je to něco, co ti chybělo v životě?

Rozhodně.

Jako, určitě mi to, kdybym to nechybělo, tak bych asi potom netoužil.

Toužil se potom?

Ale toužil jsem potom vlastně, když jsem byl dítě, potom vlastně dlouhou dobů.

A to jsme ale všichni měli?

Já si myslím, že takhle, všichni ne, jsou lidi, kterými říkali za boha, to by se mi zaplatili, tak bych nevodletil z té planety.

Ale mám pod si, že to mají trošku jako kluci holky, jako kluci jsou jako vy do toho fundové, a někteří holky se bojí.

Ale samozřejmě, to je moje zkušenost osobní,

zatím, co teď kon těch pár měsíců žiju v tom, že je to Venku.

A pak vlastně jsem si to přestal přát, protože jsem viděl,

že to myslal jsem si, že to je není možný.

A když to vlastně přišlo znova do mého života před nějakýma dvěma a půl roky, tak jsem potom začal znova jako by to užít.

Ale bál jsem se, protože jsem si říkal, jo, pak budu sklamanej,

ale prostě jsem si to přál hudně, a jsem je to chybělo, no.

Já jsem si, že to není jenom o tom, jako být něčím,

ale spíš to prožít to něco.

Já vlastně ani nebudu astronautu, jsme vesměný turist,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

abys byl astronaut, tak musíš vlastně mít dvouletý trénink od nasy.

To je jako by to moje akreditace.

Vesměný turista.

Ono, jak si to řekla, že ti to vlastně přišlo v nějakou chvíli nemožné, a pak se ti to vrátilo do života a přál si s to a tak dále, tak ono to dokazovat nemožné, je něco, co je trochu, neříkám, že to děláš ve svém životě jako pravidelně, ale mám pocit, že tož kudeš proti těm kurzům, které jsou na tebe sazeny, řekněme, obecně.

To je zajímavá opist toho, jako kurzy, které jsou sazeny proti to bě.

Můžeme se to vlastně představit,

že hodně často na začátku v 1. 3. půlce života určitě spíšli lidi sázali proti mě, a mě baví začínat od začátku.

Na začátku, když jsem poprvé začal trochu vystrykovat růžky v tom tanci,

tak vlastně jsem si uvidomil, že je nepříjemný přijít na sál

a vlastně určit se, protože všichni chvíli na tebe koukají, říkají si,

že jako je to trapný se určit, když už teda seš v tom dobřej.

A to byla ta dítinská malá hlava,

a pak na jednou se stalo to, že jsem začal sestovat,

a v té anonimitě jsem na jednou moh přijít na jakýkoliv sála,

a moh jsem se určit a měl jsem z toho hroznou radoz.

A uvidomil jsem si, že v Česku tohle to mě trochu zaprdělo,

mít jakoby tu tvář a bejt spojený s nějakým jednýmřemeslem,

a že vlastně mě hrozně vyhovuje ta svoboda toho,

fakt jakoby znova začínat od začátku určit se nové stely, určit se nové věci.

A pak vlastně, když to dořesáhlo za snadního vrcholu,

tak jsem si říkal, co ještě jiného bych moh dělat,

a v co můžu ještě přetavit a tu kreativitu chrografy do jakého jiného oboru.

A uvidomil jsem si, že můžu dělat fakt cokoliv,

že tím, že mě baví začínat od začátku,

tím, že mě baví znova a znova se určit jakoby nové věci,

a už teď kontrolík si nedělám z toho, kde to je,

nebo jsi někdo se na to dívá blbě, že to je trapný nebo ne,

protože mě to neskutečně vlastně furt omlazuje a drží mě to vlastně na zemi.

Omlazuje. My jsme se bavili před předtím,

když jsme začli natáčct a já se k tomu musím vrátit,

protože mě to přišlo strašně zajímavé to, co si říkal.

Ty si mluvil o tom, jak se vlastně chceš pořád posuva do předu,

jak vlastně každé ránou nechávají za sebou toho starého jemio v úzovkách

a stávají se jakoby novéma, ty to říkám jako hloupě,

ale vlastně, že je pro tebe důležitý prostě posuvať se neustádu předu.

Bavili jsme se o tatování, ty si říkali, že nechceš tatování, protože by to bylo jako kotva v čase,

že by ti to připomínalo toho minulého jemio.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

Jo, je to vlastně tak, no, já vlastně nemám žádných tatování, i když ho mám hrozně rád, obdivuju, mám kamerady tatery, ale líbí se mi to, ale vlastně v sebe se to nevím představit, protože vopravdu každý den mám pocit, že znova a znova vstupuju.

A bychom, jako by na múty vesmíro, to bude trošku náročný.

A věřím tomu, že a to je vlastně zajímavé jenom koncert.

I kdyby to bylo jenom zcívko a jenom jsme se to představili, tak si představ, že každý den svým rozhodnutím vytváří vzomě očí to jako chemickou skrumáš, jo, jako by, strachem, žálivostí, hrdostí, vděčností, prostě všechno je hlou chemický reakce v tobie.

A teď ti zapíšou nějakou adresu, ty pak nech spát, abychom ten noci se přesuníš na tu další adresu, v tom múty vesmíru, na tu další planetu, do toho dalšího čestmíra, a v tom novém těle vstáváš, v tom novém prostě kontextu.

A vlastně každý den, vlastně začínáš, kdež do nějakou adresu někam tě to pošle, ten jeden den tě pošle,

druhý den na novou planetu do nových reality.

A každého z nás, okousek, takhle si to jako by představuju, mě vlastně nějaký pomáha v tom se rozhodovat a v tom dělá, tam vlastně nechcíš žádnou potvu dávat, protože se mi to líbí.

A máš pocit, že každý den, vlastně začínáš, jako na nové planetě znova, chápu to správně?

Ne, znova, s tím všim, co si tam přinesel, jo.

Ale zase jde o to, jestli se probouzíš do toho prostoru, a který máš pocit, že se zasloužíš, který máš pocit, že na to máš, pocit, že je pro tebe jako by dobrý.

A nebo se probouzíš na to je planetě každý den, na každý den jdeš dostajné práce a děláš to same.

A z nevím, pak kdež je většet do hospody a má tu tenhle rituál. Něktyří lidé to tak mají, prostě.

Ja jsem si myšel, že není jedna věc lepší než druhá, prostě každý jsme tady z nějakého jiného důvodu a prostě každý se z tohle dáme vlastně.

Mě se přijde sršně zajímavý to, co říkáš, že do jakým míru je toto na cáska, co říkáš?

Jako říkáš, že věřím na multivesmír, tak říkáš, že věřím na nějakou ideu, na nějakou mentální cvičení, abych se posluval do předům a nebo reálně věřím na multivesmír.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

Já se myslím, že to je příliš náročná debata na tenhle krátký čas, který to máme. Myslím si, že multivesmír existuje, ale tak naivně, jak se ho my představujeme, že jsou takhle ty planetky, kde jsou, kde jsou, tak myslím, že to není. Když teda už chceš tady do tý klantové fyziky, tak když to zamyslíš nad tím, když jdeš do makropohledu a nebo mikropohledu, toho, z čeho se skládá naše hmota, tak ten pohled ve vesmíru je velmi podobné, jako ten pohled tím mikroskopem do tý fabrik of the matter. A to se vlastně zrcadlí. Ty věci jsou podobné. Zrcadlí se to, protože je to nějakým způsobem jako by na sebe navazuje. A zároveň, čím seš vejš, tím čas je pomalejší cíce žloupš, tím to komitáry chlejíc. To znamená, jako uvěřtebe je celý další vesmíru a uvěřto vesmíru je další vesmíru. A to už je problémně zahraniční toho, když jsi člověk dokáže představit a v tom je vlastně i ten princip toho multivesmíru. Takže nemyslím si, že bez toho, když bych to měl vizuálit, na něch bych moh ukázat, to dokážu asi dobře vysetlet. To škoda. Ale možná příště, když budu vyhěřit, když se v tomhle chceš bavit, tak si vezmu normálně powerpoint. Ano, majíte to tady pod klikám. Powerpoint a činé to. Vesparu pointu by se měli většiná rozhovoru o vejť. Ale mě to přijde fascinující. A je to jako nějaký přesach k řidí? Je to jako něco, čím se řidíš v dením životě? Ten myšlenkový konstrukt, nebo ta výra, nebo jak to moříc? Ne, já si myslím, že je hrozně podle mě důležitý

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

a dokázat si představovat věci.
A představivost,
si myslím, že představivosti v děčím
je za to, co mám, kde jsem,
protože když si člověk něco neumí představit,
tak to ho ve věnom těžce může dosáhnout.
A protože já tu představivost rád trénuju
v těch největších rozměrách.
A byla doba, kdy
si pamatuju, že jsem
jel vlakem
a během tý cesty vlakem
jsem dokázal v mě se celou chorografii
včetně scenografie
a uhlu kamer
a to, kam se postaví světla.
Jo, a prostě jsem jenom si zavřel oči,
a prostě jsem si celou architektu
všechno jsem si to prostě jakoby vyrábil
jenom se zavřenými očima.
To znamená, když potom
tohle to děláš i 20 let
a pořád tomu dáváš větší a větší rozměra
a opravdu trénuješ, protože kreativita
je jako sval, prostě ona může
zakrněnit, když ní nepoužíváš,
když ji používáš i tu představivost
tak ti ukáže obrovský, jakoby hloubky.
Takže to není jakoby výra,
to je prostě vlastně
jakoby způsob života.
Možná, že když jsme u toho, co mi pomáha
nebo co ti vlastně jako
životu může přispívat
tak je třeba to,
že si řekneš, že některý věci
v životě zdokážeš manifestovat
tak aby si přitáhnout do životat to
co vlastně si přeježdž nebo
co prostě si myslí, že
je místo, na který máš bejt.
Manifestoval si
z cestů do vesmír, třeba.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

Myslím si, že jo?
Jakuž je se realně
co dělal?
Tak já ti řeknu, co se stalo, takže
protože je to
jako by
je to vlastně
velmi málo pravděpodobná
věc, že se taková věc může stát.
Na tom se schodneme?
Dobře.
Moc Čechům se to nepovedlo,
takže realně to není velmi pravděpodobný.
A teď já jsem vlastně
jsem se o tom dozvěděl od kameráda,
který mi ukázal ten novinovej
jako vyčlánek,
já jsem si na tím zamyslal,
ten krátém se přihlašoval na školu v Americe,
přišel jsem do tím mojí třídy
a to už třeba půl roku jsem to měl
hlavě, ale bál jsem se to říct,
protože
jsem si říkal, to je vlastně všichni
s vědom vesmíou, ale to se se muž byl zvykl,
že jsem je často lidi smáli za nějaký cíle,
který jsem měl, tak jsem se
odvážil a řek jsem to jednomu
zpolužákovy.
A na konci toho semináře,
kdy jsme tam všichni 21 spolužáků
a každý měl říct, co budou dělat
ty následný dvě roky,
tak já jsem řekl, že chci letit
jako byl na kole měsíce.
A ta třída prostě zareagoval
strašně dobře řekli,
jestli někdo tamá letit,
tak to seš ty,
tak to seš ty, a my pojmenujeme
tady tu naši třídů munčot,
protože tě všichni chceme podpořit.
A z toho semináře, a opěh jsem

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

cítil takovou těžkost, protože
jsem řekl, kurňa, takže
tak jsem to řekl, teď oni to pojmenujeme
na munčotu, tak už to se nedá,
takže já to ti budu se vymyslet,
jak teda na kolem toho měsíce poletím.
A tenkrát ani neexistovala
žádná veřejná výzva, jenom
jsem věděl, že ten juseko má
závaz Japonska, že bude posílat
osm lidí jako by do vesmíru,
ale neměl jsem vůbec představu,
kde to mám najít, co na internetu
bylo ni nic, tak jsme zkoušeli se hnat
mobil na Elona, protože
jak by, fakt jsme jde, a rekláme tak, jak to udělá,
nic, tak začala pandemi,
já jsem řekl, wow, to je
doca sobecký, tak by
si sedět na tom svém snu, že
jako po letím do vesmíru, a tady pořešli umírají lidi,
tak jsem řekl, potím se cpojev s tím a
s polužákami dalším a potím se
munčot na zemi, něco, co může
pomáha tady, a vytvořil jsme munčot platform,
což je vlastně akcelerátor
pro madí lidi, a který dělají sociální inovace a udržitelní projekty.
Ano, je možné to, spolupracujeme nějakým
způsobem z OSN, teď si se nepojdu.
Ano, ano, ano. Co se vám daří?
Daří se, je to velký, brzky,
to zase úplně na jednou,
to vyrostlo, udělali jsme v New Yorku
a prostě finále
munčot awards přelásilo se
přes 15 lidí, s 88 zemi,
hned první rok,
poosověná z OSN, pak nám zavlal starosta,
ten si mě pozval na sků,
když bychom chtěl, aby jsme to postavili
pro New York jako akcelerátor,
teď jednáme ještě na Evropě o tom.
Takže vlastně jako wow,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

a i zároveň jsem si uvědomil,
že vlastně
tam mě to baví víc, než
v to, co jsem dál předtím,
že když jsem dělal v biznesu
ať už reklamu, nebo eventy,
nebo něco, tak jenom prostě
hodně velký plýtvání
nebo poniavkání lidí, aby nakoupali něco, co nepotřebují,
a na jednou vlastně jako vy
přeniš tu kreativitu do toho
jako impactového světa
a dělat věci s mladými lidmi
a inovátory a třít co jsou věci
nebo v kulturních prostě své rách
mě mu to bavilo.

A vlastně mělo to úspěch Madeleine Albrejtová
si k nám přidala, vtáhla do toho
zase ten svůj network
a na jednou to začelovak
mít velký. My jsme to dělali po prvé
a vlastně když zazabili
George Floyda, takže v reakci
na ten unrest, který byl v Americe
ale řečili jsme téma nerovností
takže obrovská
jako trakce a lidí si potřebovali
i v tom negativním
světě podpořeným
tu pandemii si potřebovali
jakoby slyšet pozitivní věci
to znamená my jsme jenom zdílali řešení
jak můžeme řešit věci
jenom řešení. A vlastně na jednou
do toho všeho
se opravdu otevřilo to kolo
že se řekl tak, my teď budeme
vybíral tím osm lidí, co polejtí do toho smíru
když se řekl, wow, to je super
když se myslím, že to nebude
tak jsem tam napsal
a udělal jsem to první kolo
a pak jsem všechno do druhého kola

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

a oni se fort ozývali dál a dál
a vlastně
když už bylo tránem desátý kolo
a už začalo třeba
jako chtít zdravoutní prvitky
tak jsem jakoby vlastně fort víc a víc
spozorňoval
a vlastně se si uvědomoval
tenkrát taky se stalo to, že jsem dostal
představení
to jsme nazvali Bohemin gravity
aby to mohlo být součástí tý přihlášky
na tu vesmínu misi, která smene
dýrmu, která byla vlastně
zase o gravitaci a v svobodě
o tom, jak důležitý pro lidě svoboda
a odpoutat se nejenom od gravitace tý zemský
ale od tý gravitace společenský
a zase tu bylo témá, kterým jsem
manifestoval znova
tu vesmínu misi, takže bylo
tady munčot platform, která jí se během
dvou let stalo globalním
jako by vlastně s česká fenomenem
protože
a si myslím, že to
má
nějaký rozmiér, který není běžnej
a vlastně do toho vlastně v nárojmi
divadle a zase hrák
která vlastně i částičně
mě pomohla k tomu, aby jsem se dostal
do tý vesmínu misi
takže když řekno manifestoval
tak možná si tady řeknout, že to je takový ezo
jako co to je
ale vlastně zatím je svousta práce
když člověk sedne
ale za pali svíčku
a přeje si a fakt svoukne
ale že vlastně jako
jde do těch věcí
ale věří tomu a vlastně ty témata

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

a ty věci všechny
se motaj kolem nějakýho stejnýho jádra
a to jádru je
tady na zemi, to není ve vesmíru
to jádru je o tom, že
budoucnost, kterou máme před sebou
bude o velkých klimatických změnách
ten exodus, který se
chce na ti kává
tak bude mít obrovský rozměr
a sociální novace nebude žádná
b, c, d, game
to bude o tom, že
si musíme navzájem nacházet
způsoby, jak se o sebe starat
a že nemůžeme v těch rozvidělejících
chce nůžkách nechávat
jakové miliardy lidí za náma
a nechávat je v chudobě
protože nebude se mít nikdo dobře
když nebudeme se starat jedno do druhého
pro mě ty sociální novace
a vlastně i ta cesta do vesmíru
akceleruje tohle je to téma
který já můžu potom prohlbovat
a můžu na něm pracovat líb
jakým způsobem?
no tak třeba takže
díky tomu, že
já jako
zástupce jednak Česká
můžu je Nigérie
první černok, co poletí v prších měsíci
otevřeně lgbtq plus
kvír člověk
je to reprezentace, ve který
můžu na nich lidí vidět
a vidět to, že i vo něm můžou
a že nezáleží na tom, kde člověk
začne, ale kam směřuje
a zároveň taky proto, že
ta pozornost je jenom energie
to pozornost, kterou dostaneš

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

a tu energie ty můžeš poslatkám odištít
můžeš ještě poslata domů od platformy
aby se mít 150 inovátorů
přihlásilo 15 tisíc inovátorů
a těm pak pomoct, aby dělali práci
a nebo tím, že třeba vytvoříme dílo
tak jako když lítali do vesmíru vědci, matematici, vojáci
promolovat jenom k té intelektuální vrstvě
našeho vědomí a našeho vnímání
ale že to bude dílo, který bude
promolovat k celému člověku
a k více vrstvám lidí, který třeba předtím
necháпали nebo nezajímali o to
co se tam nahoře děje
a ten pohled není nahoru
ten pohled je především do vnitř
ten pohled je především dolu
protože pobsat to, jak ta planeta
tady živá kulička, která prostě putuje
to obrovskou
a vlastně smrtí protkanou, prázdnotou
a je křehká já, že k jen smenání všichni spolu
tak vlastně tohle to popsát
a tohle, co si uvědomit
a to vložit do děl, který pak budou
předávat dalším generacím
motivaci třeba se odplántu lípsta
to všechno má pro mě svý slob
tím si otavřila spůstat témat, na který bych rád navázal
ale vlastně jak tě posluchám, tak se říkám
jestli bys nechtěl nebo neměl
nechtěl a neměl
možná měl, chápu, že nechtěl, ale možná měl
myslím, že lidi, jak to teď říkáš
a já vím, že to je rozdílná profesia
je to rozdílná věce na druhů strnů
lidi s nějakým drivem
a který se zjevně dívaj velmi do předu
a zároveň se nebojí mluvit o osobních věcech
je to moc není
je to mymerzí, že politika taková je
tak extrémně toksická
a že hodně lidí, který nemají dostatečně

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

hrožáků, že nemůžou do nich vstupovat
protože nebo můžou, ale musí počítat s tím, že je to změna
a já si myslím, že tam moje hodnota právě
je určitý i emnosti, a určitý empaty
a určitý zranitelnosti
a člověk může růst
jenom ze zranitelnosti
a ve chvíli se zatvrdí, kdy si udělá to hroší kůži
tak už pak neroste
a tím pádem i ten vstup do prostoru, kdy na tebe
prostě míří všichni a začnout o tebe sekat
tak ty nemůžeš nějak než se stvrdit
a ty seš tak prostoru celý život
jsem, ale zase jsem si dokázal vytvořit
velmi láskyplnou bublinu
a prostředí lidí, kterým milujou
kterých jsou ukole mě
a já jsem vzřejmě ukole mě
a tu bublin se vozím po cenu světě
a vlastně se nepouštím se do nějakých
debat na sítích
nebo nemám pocit, že
svoje jo ty bitvy, který pro mě mají smyslval
ty si zmínil to svobodu
zmínil si to, jaké to pro tebe důležitý
asi moc dělat co chceš
moc přemejš let, jak chceš
protože to, co si řekl na začátku, je
vlastně o tom,
když se vrátím, jak tomu multiversmíru
ale co jsou vysíjí s tím munčotem
tak vlastně je to o tom, že ty
jako uvolniš svojí meso
a přemýhled na tím
ať už je to cokoliv, multiversmíru
ale mě to přijde vlastně fascinující
je hodně o svobodě myslí, je hodně o tom,
že fakt jako si dovolíš
myslet úplně jak zahraniť se toho, co je
jakoby nechcí dít přijatelný
ale co je v uvozovkách normální
a teď v uvozovky vnímej, prosím
je to hled něco, co je pro tebe

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

důležitý, je to něco, co ty vnímáš
jako hodnotu
učitě a celá bohem jen kravity
je vlastně o hledání svůvody
a na první pohled
a když třídojí toto národního divadla
sednež se tam na sedačku
a prostě koukáj se, tak vidíš
jakoby cestu kluka, který vlastně
se narodí
a prochází šesti etapama života
a budí to o tu svobodu přichází
nebo se jí dobrovolně vzdává
vzdává nebo jí znova nachází
vlastně naše svoboda je
na začátku v takový ignoranci
protože jsme děti a
někdo nám jí dala, ani nevíme
ani jsme si nezasloužili
a pak si jí vzdáváme, jdeme do práce
jdeme prostě zastroje
do školy
a vlastně necháme
my si jí rádi vzdáváme
protože chceme k někomu patřit
chceme být součástí něčeho život
protože máme tětování
protože oblikáme
protože si kupujeme určitý auta
protože za každou cenu k někomu patřit
chceme být sami
a zapomeneme častem, že
mě v určitým momentě života
je důležitý se znová
vydát tu svou jí svobodu hledat
a proto je hrozně tedko
nejako trendy i ve světě ten sabatika
ležil, že člověk jde na ten rok
kolem toho světa nebo někam se vypraví
sám a vlastně znova
se defragmentuje a znová jako nachází
v sobě jako by kdo je a co z něj
už ta společnost vykryzala protože

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

je strašně jednoduchý, je vlastně mnohem jednodušší
spadnout do toho, co o tebe odstatně očekávají
jako
být vlati, nebo být v těch koleích
ale bohužel je to trošku uspávající
ty cikli, kterých se pořád točí
a člověk pak může
dojít k tomu horizontu
udávastí, za který ho už v podklom
se nedá třeba vrátit, protože už
v opravdu vlastně přestané
tu flexibilita, která je
nenělom v těle, ale je i vlastně
uvažování, může
dojít na takový minimum, může pak mě člověk
jako být úplně stratí
a to sem myslím, že je obrovská škoda
to, co nás čeká, protože
ty turbulenci, které jsme zažili
tak co jsou nějakou velmi
lehký turbulenci oproti tomu, co teprve
přijde, a myslím si, že důležitý
aby lidi nebrali
to, že je třeba riskling,
že se musí naučit něco nového jako konec světa
nebo jako negativitu, ale vlastně
jako příležitost
a už jenom ten samotný
shift, ten posun, toho mindsetu
ten úhl vlastně ti udělá kovalitnější
život, když
když se to byl vlastně jedinou víci všichopnej
viděty, ale to tím k tomu, aby si věděl
viděci, jenak potřebujete to flexibilit
a ta je právě skrytá v té svobodě
v svoboda nám umožňuje, aby naše kreativita
nebyla použitájenou k tomu, aby
jsme inovovali do určitý míry
jenom, to znamená, přenášeli naši
minulost v naší budoucnosti
a furt jsme byli v tom koloběhu
kreativita se svobodou je
k tomu, aby jsme se

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

osvobodili o té minulosti a mohli
budoucnosti jenou a lepší. Když se podíváš na těch letech
stolet, který jsme teď začali a podíváste
na těch minulých stolet, tak vlastně
ta prvních 20 let, minulých o století
bylo hodně podobný jako tohle. Začala
první světová válka, byla
španělská hřipka, půl miliardny lidí
ono moc mělo, 50 milionů lidí
zemřelo. Dneska, když se podíváš co
seděje kolem nás, jsme tam velmi podobně
a moc jsme se z toho nepojčili. To znamená,
pokud je jako těch posledních, tak to nebude žádná sláva.
A jaká je ta budoucnost, které se obáváš
je to správné slovo, ale zmínil si teď
několikrát, tak říkáš, že to, co je
před námi, je vlastně do istými nevykřičník.
Já si nemyslím, že to je, že
jako by je to katastrofický
sténár, ale je to
sténár, ve kterým my musíme
být aktivní. Takový to,
že jsme si navykli, že
si něco naučíme, a celý život
jsme v jedním zaměstnání, a
jako by korporace osloho nás postará.
To je jako by taková eluze,
a my teď budeme být jako desilužen,
kdy se z toho jako by prvou zníme
a nikdo dřív něco pozdějí. Já si myslím,
že je důležitý ten vykřičník dát
proto, aby vlastně lidi
včas začali na sobě pracovat,
aby včas začali získávatu
flexibilitu, aby včas vlastně
našli ten uhel pohledu, že je to příležitost.
Bo to, že budoucnosti o tom
a technologie jsou o tom, že je to příležitost,
že když třeba zabružíme do AI,
tak já jsem vlastně, když jsem
studoval, tak jsem nedostudoval
víc než 9,3.
A měl jsem dyslexy,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

vlastně v mojí
škole to nikdo neřešil,
měl jsem pětky z diktátů,
měl jsem problémy, imentální problémy,
protože jsme měli
problémy doma v rodině, do toho
byla nějaká škana, nějaký prostě nátlaky
z vnějšího prostoru
a já jsem na tom nebylo vůbec dobře.
A vlastně
ten uhel pohledu, že to je
v pohodě, že tmáš prostě
dyslexy tak postě píšeš pamalu, ale že to
není handicap, ale že to je vlastně
příležitost, protože ty spracováváš
informace a prožíváš
i čas třeba a zkolo ní se
jiným způsobem, než to prožívají jiný.
A to je skillí, protože na jednomáš
nový uhel pohledu a musí ti to k něčemu bejt.
To jsem se nikdy nedozvěděl.
A vlastně přichází AI
a já už třeba
příštvětě roku používám AI
k tomu, že mě pomáhá psat texty.
To znamená, když
já často musím se, protože mám
trošku dysgrafie, dívat se zpátky do slovinku
jak to co píše a tak dá
a prostě jako není to pro mě
úplně jednoduchý a když píšu
dlouhý texty tak je to složitý.
A teď vlastně mám
takový 2-3, mám jesprá,
mám džet GPT, mám ještě něco
naširuje schopnosti
a mimo měla inteligencie pro tebe nástroj.
Je nástroj a teď jsem třeba
připravoval grantovou přílážku a
vzal jsem si sedmi člený tým, který
mým vypaníval někdo co dělá
bačet, někdo co dělá vizuál,
někdo co píše texty, koncepční a tak

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

a do toho jsem objevil
ten čt GPT a během
dvou-třídňů jsem přestalo mít potřebu
těm lidem volat a s nimi
nadomecovat, protože jsem byl schopnej
jste měli inteligencí, si to na jednou udělat sám.
Což je významnější alormující, protože na jednou
se významnější bez práce.
No a jasně, ale samozřejmě
jako my jsme, já jsem ten tým už udělal,
takže my jsme to dodělali s všichni spolu.
Moc děkuji,
že jste doposlouchali, až jsem zbytek
rozhovoru, nejdete na hero-hero.co
o Lomeno Čestmír a uslyšíte
v něm třeba tohle.
Takže se,
že vydáváš energii na to,
aby si sednul
za ten stůl z lidma, s kterýma
nemáš ten stejný názor, kterýma jen
jen milost, než ty. A snaží se s ním
a spolu vytváře to cestu do předu.
Je to něco, co si vnímal, co ti trápilo,
co ti něco řeklo, nebo to je něco,
co vlastně znáš a už je to starý.
Tak já bych, já bych
jenom trošku ti zarel do toho jazyka.
Já nejsem.
No prosím, ale proč nám to furt...
Nám to furt po ten čovák,
co nám to furt tady vnucují.
Já to vůbec nevdám.
To už tam nebylo.
Cítí zlobu?
Ne, neskané, ale cítil se mi.
Jako já ti řeknu hele,
já jsem tady jste bohu chtěl na rozovor,
jako budu tě tu tolerovat.
Jako to nechceš třece.
Nechceš mi společnost, kdy se lidi jako by tolerovat.
Smějí to polečnost, kdy se lidi respektují,
protože to vychází jak z hlavy,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Yemi A.D.: Věřím v multivesmír, každý den začínám na nové planetě. Rovnost lidí musí někdo zaplatit

tak ze srdce.

Jsem na prstě, až jo?